Секвестратор їде в село за податками…

Весна цвіте в усій красі своїй,
Вже одгриміли Зевсові перуни,
Дощу буйного простяглися струни,
Зазеленів сподіваний рижій.

На полі котяться зелені вруна,
В кущах лящить-співає соловій.
А по шляху, немов казковий змій,
На зсипище сільська ватага суне.
І в селах плач. Герої саг і рун,
Воскресли знов аварин, гот і гун,

Орава посіпацька, гадь хоробра…
Сільської ситості останній трен, —
Усюди лемент — крик дулібських жен
Під батогом зневажливого обра.

25.V.1921